

Vergaderjaar 1986–1987 Nr. 59

19 033

Wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie en het Wetboek van Strafvordering (Hoger beroep in strafzaken bij een enkelvoudige kamer)

NADER GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

30 oktober 1986

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is om in de Wet op de rechterlijke organisatie en het Wetboek van Strafvordering te voorzien in de mogelijkheid dat strafzaken in hoger beroep door een uit één lid bestaande (enkelvoudige) kamer worden behandeld;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wet op de rechterlijke organisatie wordt als volgt gewijzigd.

A

Artikel 57, tweede lid, komt te luiden:

2. Zij vormen overeenkomstig door Ons te stellen regels uit hun midden enkelvoudige kamers voor de behandeling van strafzaken.

B

Artikel 70, tweede en derde lid, komt te luiden:

2. De gerechtshoven vormen overeenkomstig door Ons te stellen regels uit hun midden enkelvoudige kamers voor de behandeling van burgerlijke zaken en van strafzaken.

3. De bevoegdheid der enkelvoudige kamers, in het vorige lid bedoeld, wordt geregeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en in het Wetboek van Strafvordering.

ARTIKEL II

Het Wetboek van Strafvordering wordt als volgt gewijzigd.

A

Artikel 274 wordt als volgt gewijzigd.

a. Aan het eerste lid worden een tweede en een derde volzin toegevoegd, luidende:

De voorzitter kan een door hem aangewezen lid van de meervoudige kamer in zijn plaats belasten met de ondervraging. Dit lid oefent alsdan bij de ondervraging de bevoegdheden uit die bij deze Titel aan de voorzitter zijn toegekend.

b. In het tweede lid wordt «Hij» vervangen door: De voorzitter.

B

Artikel 367, eerste lid, komt te luiden:

Het lid van een enkelvoudige kamer voor de vereenvoudigde behandeling van strafzaken in eerste aanleg draagt de titel van politierechter.

C

Na artikel 424 wordt een nieuw artikel 424a ingevoegd, luidende:

Artikel 424a

Een zaak kan in hoger beroep door een enkelvoudige kamer van het gerechtshof worden behandeld, indien zij in eerste aanleg door een enkelvoudige kamer van de rechtbank is behandeld en zij betreft overtreding van de artikelen 26 en 33a, derde en vijfde lid, van de Wegenverkeerswet. De artikelen 426a, tweede lid, en 426b tot en met 426e zijn van overeenkomstige toepassing.

D

Na artikel 426 worden de nieuwe artikelen 426a tot en met 426e ingevoegd, luidende:

Artikel 426a

1. Indien bij een rechtbank de behandeling van strafzaken in hoger beroep geschiedt door een enkelvoudige kamer, zijn de artikelen 425 en 426 van overeenkomstige toepassing, voor zover in de artikelen 426b tot en met 426e niet anders is bepaald.

2. Het lid van een enkelvoudige kamer bezit de bevoegdheden die aan de voorzitter van een meervoudige kamer toekomen.

Artikel 426b

Een zaak kan in hoger beroep door een enkelvoudige kamer worden behandeld, indien:

1°. de verdachte ter zake van hetgeen in eerste aanleg te zijnen laste bewezen is verklaard, een straf of maatregel is opgelegd, en tevens

2°. de zaak van eenvoudige aard is, bepaaldelijk ook ten aanzien van het bewijs en de toepassing der wet.

Artikel 426c

1. De president van de rechtbank bepaalt welke zaken aanhangig zullen worden gemaakt bij een enkelvoudige kamer.

2. De enkelvoudige kamer is niet bevoegd tot onvoorwaardelijke oplegging van een straf of maatregel die vrijheidsbeneming van langere duur meebrengt dan de verdachte bij het vonnis in eerste aanleg is opgelegd.

3. Indien de enkelvoudige kamer oordeelt dat de zaak door een meervoudige kamer moet worden behandeld, verwijst zij de zaak daarheen.

4. De zaak wordt alsdan op de bestaande telastlegging voor de meervoudige kamer aanhangig gemaakt door aanzegging, vanwege het openbaar ministerie aan de verdachte, van de dag van de nadere terechtzitting. Op deze aanzegging zijn de artikelen 412, derde lid, en 413 van overeenkomstige toepassing. Op de behandeling voor de meervoudige kamer is artikel 376, vierde, vijfde en zesde lid, mede van overeenkomstige toepassing.

Artikel 426d

1. De enkelvoudige kamer geeft na de sluiting van het onderzoek op de terechtzitting hetzij onmiddellijk hetzij diezelfde dag op een door haar bij de sluiting van het onderzoek te bepalen uur mondeling vonnis.

2. Het vonnis wordt in het proces-verbaal der terechtzitting aangetekend op de wijze door de Minister van Justitie te bepalen.

3. Zodra het proces-verbaal der terechtzitting is getekend, kunnen de verdachte en zijn raadsman daarvan kennis nemen.

Artikel 426e

De enkelvoudige kamer is bevoegd en op de vordering van het openbaar ministerie of op het verzoek van de verdachte of zijn raadsman verplicht, te bepalen, dat schriftelijk vonnis zal worden gewezen. De uitspraak mag alsdan in geen geval later plaatsvinden dan op de veertiende dag na de sluiting van het onderzoek. De uitspraak geschiedt zoveel mogelijk door de rechter die over de zaak heeft geoordeeld.

ARTIKEL III

1. Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

2. Strafzaken waarin op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet een dagvaarding ter terechtzitting in hoger beroep is uitgebracht, worden volgens de op dat tijdstip bestaande wettelijke bepalingen afgedaan.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,